Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 93/53/EEB

1993 m. birželio 24 d.

nustatanti minimalias Bendrijos tam tikrų žuvų ligų kontrolės priemones

(OL L 175, 1993 7 19, p. 23)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos direktyva 2000/27/EB 2000 m. gegužės 2 d.	L 114	28	2000 5 13
►**M2**	Komisijos sprendimas 2001/288/EB, 2001 m. balandžio 3 d.	L 99	11	2001 4 10
►**M3**	Komisijos sprendimas 2006/911/EB, 2006 m. gruodžio 5 d.	L 346	41	2006 12 9
►**M4**	Tarybos Direktyva 2006/104/EB 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	352	2006 12 20
►**M5**	Komisijos sprendimas 2007/729/EB, 2007 m. lapkričio 7 d.	L 294	26	2007 11 13

iš dalies keičiama:

►**A1**	Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo aktas	C 241	132	1994 8 29
►**A2**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	17	2003 9 23

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 93/53/EEB

1993 m. birželio 24 d.

nustatanti minimalias Bendrijos tam tikrų žuvų ligų kontrolės priemones

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi žuvys yra išvardytos Sutarties II priede; kadangi pajamos, gautos iš prekybos žuvimi sudaro svarbų pajamų šaltinį akvakultūros sektoriui;

kadangi siekiant užtikrinti tikslingą akvakultūros sektoriaus plėtrą ir prisidėti prie gyvūnų sveikatos apsaugos Bendrijoje, būtina Bendrijos lygiu nustatyti kontrolės priemones, kurių turi būti imtasi prasidėjus ligos protrūkiui;

kadangi būtina, aprėpiamų ligų atveju, atsižvelgti į ligų sąrašą, numatytą 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyvos 91/67/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių akvakultūros gyvūnų ir jų produktų pateikimą į rinką ([4]) A priede;

kadangi tokių ligų protrūkis gali greitai įgauti epizootinį mastą, sukeldamas tokį mirtingumą ir sutrikimus, kad akvakultūros sektoriaus pelningumas galėtų labai sumažėti;

kadangi kontrolės priemonių turi būti imamasi iš karto įtarus prasidedantį ligos protrūkį, kad efektyvių veiksmų būtų galima imtis nedelsiant, kai tik patvirtinamas ligos protrūkis;

kadangi tokiomis priemonėmis turi būti siekiama užkirsti kelią ligai plisti, ypač atidžiai kontroliuojant galinčių platinti užkratą žuvų ir jų produktų judėjimą;

kadangi ligų prevencija Bendrijoje paprastai turi būti grindžiama nevakcinavimo politika;

kadangi išsamus epizootinis tyrimas yra pagrindinė priemonė užkirsti kelią bet kokiam ligų protrūkiui; kadangi valstybės narės šiam tikslui turi įsteigti specialius centrus;

kadangi siekiant užtikrinti veiksmingą kontrolės sistemą ligų diagnozavimas turi būti derinamas ir atliekamas prižiūrint atsakingoms laboratorijoms, kurias gali koordinuoti Bendrijos paskirta etaloninė laboratorija;

kadangi, siekiant užtikrinti vienodą šios direktyvos įgyvendinimą, turėtų būti nustatyta Bendrijos taikoma tikrinimo tvarka;

kadangi bendros ligų kontrolės priemonės – tai minimalus vienodų gyvūnų sveikatos standartų išlaikymo pagrindas;

([1]) OL C 172, 1992 7 8, p. 16.
([2]) OL C 150, 1993 5 31.
([3]) OL C 19, 1993 1 25, p. 4.
([4]) OL L 46, 1991 2 19, p. 1.

▼B

kadangi prasidėjus vienos iš Direktyvos 91/67/EEB A priede išvardytų ligų protrūkiui taikomas 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimas 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ([1]), ypač jo 5 straipsnis;

kadangi Komisijai turėtų būti patikėtas uždavinys priimti būtinas įgyvendinimo priemones; kadangi šiuo tikslu turėtų būti nustatyta Komisijos ir valstybių narių glaudaus ir veiksmingo bendradarbiavimo Veterinarijos nuolatiniame komitete tvarka,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Ši direktyva apibrėžia minimalias Bendrijos priemones Direktyvos 91/67/EEB A priedo I ir II sąrašuose nurodytoms žuvų ligoms kontroliuoti.

2 straipsnis

Jeigu reikia, šioje direktyvoje taikomi Direktyvos 91/67/EEB 2 straipsnyje pateikti apibrėžimai.

Be to, taikomi šie apibrėžimai:

1) *I sąraše nurodytos ligos*: Direktyvos 91/67/EEB A priedo I sąraše nurodytos žuvų ligos;

2) *II sąraše nurodytos ligos*: Direktyvos 91/67/EEB A priedo II sąraše nurodytos žuvų ligos;

3) *žuvis, įtariama sergant*: žuvis, kuriai būdingi klinikiniai požymiai arba pomirtiniai pakitimai ar abejonių keliančios laboratorinių tyrimų reakcijos, leidžiančios pagrįstai įtarti, kad nustatyta I arba II sąraše nurodyta liga;

4) *užsikrėtusi žuvis*: žuvis, kuriai, su ja atlikus laboratorinį tyrimą, arba ISA atveju, klinikinius ir pomirtinius tyrimus, buvo oficialiai patvirtinta I arba II sąraše nurodyta liga;

5) *ūkis, kuris įtariamas užkrėstas*: ūkis, kuriame yra žuvų, įtariamų sergant;

6) *užkrėstas ūkis*: ūkis, kuriame yra užsikrėtusių žuvų; taip pat ūkis, kuris yra jau evakuotas, tačiau kuriame dar neatlikta dezinfekcija.

3 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad visi ūkiai, auginantys arba turintys I arba II sąraše nurodytoms ligoms imlių žuvų:

1) yra įregistruoti valstybės institucijoje; šis registravimas turi būti nuolat atnaujinamas;

2) laiko dokumentus apie:

   a) į ūkį patenkančias gyvas žuvis, ikrus ir kiaušialąstes, nurodant visą su jų pristatymu susijusią informaciją, jų skaičių arba masę, jų dydį, jų kilmę ir tiekėjus;

([1]) OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 92/438/EEB (OL L 243, 1992 8 25, p. 27).

▼B

b) iš ūkio išvežamas gyvas žuvis, ikrus ir kiaušialąstes, nurodant visą su jų išsiuntimu susijusią informaciją, jų skaičių arba masę, jų dydį ir paskirties vietą;

c) gaišimo stebėsenos rezultatus.

Šie dokumentai, kurie valstybinei institucijai prieinami patikrinti bet kada, jai pareikalavus, turi būti reguliariai atnaujinami ir saugomi ketverius metus.

4 straipsnis

Valstybės narės turi užtikrinti, kad įtarus kokių nors I ir II sąrašuose nurodytų ligų protrūkį, apie jį kiek galima greičiau privaloma informuoti valstybinę instituciją.

II SKYRIUS

I sąraše nurodytų ligų kontrolės priemonės

5 straipsnis

1. Kai žuvys ūkyje įtariamos sergant I sąraše nurodytomis ligomis, valstybės narės užtikrina, kad valstybinė institucija nedelsdama pradėtų taikyti oficialias tyrimo priemones, kuriomis patvirtinamas arba atmetamas ligos protrūkis, įskaitant klinikinį tyrimą; visų pirma valstybinė institucija paima arba pasirūpina, kad būtų paimti laboratoriniam tyrimui būtini mėginiai.

2. Kai tik pranešama apie įtariamą ligą, valstybinė institucija pasirūpina, jog ūkiui būtų skirta oficiali priežiūra, ir visų pirma reikalauja, kad:

a) būtų oficialiai surašytos visos žuvų rūšys ir kategorijos ir kad būtų pateiktas visų rūšių ir kategorijų negyvų, užsikrėtusių arba įtariamų sergant ir įtariamų užsikrėtus žuvų sąrašas; savininkas arba tvarkytojas sąrašą turi nuolatos atnaujinti, kad būtų atsižvelgiama į populiacijos didėjimą arba pakitusį gaišimą įtariamuoju užkrėtimo laikotarpiu; visa ši informacija turi būti pateikiama, kai to yra paprašoma, ir ji gali būti tikrinama kiekvieno patikrinimo metu;

b) be valstybinės institucijos leidimo į ūkį nebūtų įvežamos arba iš jo išvežamos gyvos arba negyvos žuvys, ikrai arba kiaušialąstės;

c) negyvos žuvys arba jų atliekos būtų naikinamos prižiūrint valstybinei institucijai;

d) pašarai, reikmenys, daiktai arba kitos medžiagos, pavyzdžiui, ligą galinčios pernešti atliekos, būtų įvežamos arba išvežamos, jeigu reikia, gavus valstybinės institucijos, kuri nustato reikalavimus, būtinus užkirsti kelią ligų sukėlėjams plisti, leidimą;

e) asmenys į ūkį patektų arba iš jo išeitų gavę valstybinės institucijos leidimą;

f) transporto priemonės į ūkį įvažiuotų arba iš jo išvažiuotų gavusios valstybinės institucijos, kuri nustato reikalavimus, būtinus užkirsti kelią ligų sukėlėjams plisti, leidimą;

g) įvažiavimo į ūkį ir išvažiavimo iš jo vietose būtų naudojamos atitinkamos dezinfekavimo priemonės;

h) epizootinis tyrimas būtų atliekamas pagal 8 straipsnio 1 dalyje numatytą tvarką;

i) visus tame pat vandens baseino plote arba pakrantės rajone esančius ūkius prižiūrėtų valstybinė institucija ir kad be valstybinės institucijos leidimo iš šių ūkių nebūtų išvežamos jokios žuvys, jų ikrai arba

▼B

kiaušialąstės; kai vandens baseino plotas arba pakrantės rajonas yra labai didelis, valstybinė institucija gali nutarti šią priemonę taikyti mažesniame plote arčiau ūkio, kuris įtariamas esąs užkrėstas, jeigu ji mano, kad tokio ploto visiškai užtenka užtikrinti, jog būtų užkirstas kelias ligai plisti;

jei būtina, kaimyninės valstybės narės arba trečiosios šalies valstybinės institucijos privalo būti informuotos apie įtariamą atvejį; tokiu atveju atitinkamų valstybių narių valstybinės institucijos imasi atitinkamų veiksmų taikyti šiame straipsnyje numatytas priemones.

Jeigu reikia, laikantis 19 straipsnyje numatytos tvarkos galima imtis konkrečių priemonių.

3. Iki to laiko, kol bus įgyvendinamos šio straipsnio 2 dalyje numatytos priemonės, įtariamų sergant žuvų savininkas arba tvarkytojas imasi visų atitinkamų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio 2 dalies, išskyrus šios dalies h ir i punktus, reikalavimų.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos priemonės neatšaukiamos tol, kol įtarimas dėl ligos oficialiai nepaskelbiamas negaliojančiu.

6 straipsnis

Kai I sąraše nurodytos ligos protrūkis oficialiai patvirtinamas, valstybės narės užtikrina, kad valstybinė institucija įsakytų, be 5 straipsnio 2 dalyje išvardytųjų, taikyti šias priemones:

a) užkrėstame ūkyje:

▼M1

— visos žuvys pašalinamos pagal valstybės institucijos nustatytą ir Komisijos patvirtintą schemą, laikantis 19 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos,

▼B

— vidaus vandenų ūkiuose visi tvenkiniai turi būti nusausinti, kad būtų galima juos išvalyti ir dezinfekuoti,

— visi ikrai ir gametos, negyvos žuvys ir žuvys su klinikiniais ligos požymiais turi būti laikomos pavojingomis medžiagomis, todėl turi būti sunaikintos pagal Direktyvos 90/667/EEB [1] nuostatas prižiūrint valstybinei institucijai,

— prižiūrint valstybinei institucijai pagal Direktyvos 90/667/EEB nuostatas visos gyvos žuvys nužudomos ir sunaikinamos, arba, priešingu atveju, jeigu jos yra prekybai tinkamų žuvų dydžio ir be klinikinių ligos požymių, prižiūrint valstybinei institucijai, skerdžiamos prekybai arba perdirbti žmonių maistui.

Pastaruoju atveju valstybinė institucija užtikrina, kad žuvys būtų nedelsiant skerdžiamos ir skrodžiamos ir, kad šie darbai būtų atliekami ligų sukėlėjams plisti kelią užkertančiomis sąlygomis, kad žuvų atliekos ir žuvų vidaus organai būtų laikomi pavojingomis medžiagomis ir kad jas perdirbant pagal Direktyvą 90/667/EEB būtų sunaikinti ligų sukėlėjai, ir kad panaudotas vanduo būtų apdorotas taip, kad jame galintys būti ligų sukėlėjai taptų nekenksmingi,

— pašalinus žuvį, ikrus ir gametas, tvenkiniai, įranga ir kitos medžiagos, kurios gali būti užkrėstos, pagal valstybinės institucijos nustatytus reikalavimus kiek galima greičiau turi būti išvalytos ir dezinfekuotos taip, kad būtų pašalintas bet koks pavojus,

[1] 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 90/667/EEB, nustatanti gyvūninės kilmės atliekų šalinimo, perdirbimo, jų pateikimo į rinką ir gyvūninės kilmės arba iš žuvų pagamintuose pašaruose esančių ligų sukėlėjų prevencijos veterinarijos taisykles ir iš dalies pakeičanti Direktyvą 90/425/EEB (OL L 363, 1990 12 27, p. 51). Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB (OL L 62, 1992 3 15, p. 49).

▼B

jog ligų sukėlėjas galėtų išplisti arba išlikti. Užkrėsto ūkio valymo ir dezinfekavimo tvarka nustatoma laikantis 19 straipsnyje numatytos tvarkos,

— bet kokios 5 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytos medžiagos, kurios gali būti užkrėstos, turi būti sunaikintos arba apdirbtos taip, kad būtų užtikrintas bet kokių ligos sukėlėjų sunaikinimas,

— epizootinis tyrimas turi būti atliktas laikantis 8 straipsnio 1 dalyje numatytos tvarkos ir turi būti taikomos 8 straipsnio 4 dalies nuostatos; atliekant šį tyrimą laboratorinei apžiūrai turi būti paimti mėginiai;

b) turi būti atliekami visų ūkių, esančių vandens baseino arba pakrantės rajono, kuriame yra užkrėstas ūkis, zonoje, sveikatos tikrinimai; jeigu šių tikrinimų metu nustatomi teigiami atvejai, taikomos šios dalies a punkte numatytos priemonės;

c) valstybinė institucija suteikia leidimą ūkyje vėl veisti žuvis, kai šio ūkio valymo ir dezinfekavimo darbų patikrinimo rezultatai atitinka reikalavimus, ir laikotarpio, kurį valstybinė institucija laiko pakankamu užtikrinti ligų sukėlėjų ir kitų galimų užkratų tame pačiame vandens baseine išnaikinimą, pabaigoje;

d) kai, taikant 5 straipsnio 2 dalies a, b, c ir d punktuose numatytas priemones, būtina bendradarbiauti su kitų valstybių narių valstybinėmis institucijomis, atitinkamų valstybių valstybinės institucijos bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame straipsnyje nustatytų priemonių.

Jeigu reikia, laikantis 19 straipsnyje numatytos tvarkos, priimamos atitinkamos papildomos priemonės.

7 straipsnis

Jeigu yra užkrėstos arba jeigu įtariamos sergant žuvys, augančios natūraliomis sąlygomis ir nepriklausančios jokiam ūkiui, arba ežerų, tvenkinių ar kitų meškerioti arba dekoratyvinėms žuvims laikyti skirtų įrenginių žuvys, valstybės narės užtikrina, kad imamasi atitinkamų priemonių. Valstybės narės Veterinarijos nuolatiniame komitete informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie priemones, kurių jos imasi.

8 straipsnis

1. Epizootiniu tyrimu nustatoma:

— tikėtina laikotarpio, kurį liga galėjo egzistuoti ūkyje neaptikta arba neįtariant, kad ji egzistuoja, trukmė,

— galima ligos ūkyje priežastis ir kiti ūkiai, kuriuose yra ligai neatsparių žuvų rūšių, ikrų ir kiaušialąsčių, kurie gali būti užkrėsti,

— ligos sukėlėją į aptariamus ūkius atnešti arba iš jų galėjusių išnešti žuvų, ikrų arba kiaušialąsčių, transporto priemonių arba medžiagų ir asmenų judėjimas,

— galimas ligos nešiotojų egzistavimas ir jų išplitimas.

2. Kai epizootiniu tyrimu nustatoma, kad liga galėjo patekti iš kito vandens baseino ar iš kito pakrantės rajono, arba kad galėjo būti pernešta į kitą vandens baseiną ar į kitą pakrantės rajoną dėl priežasčių, susijusių su žuvų, ikrų arba gametų, gyvūnų, transporto priemonių arba asmenų judėjimu, arba kokiu nors kitu būdu, vandens baseinuose ir pakrantės rajonuose esantys ūkiai laikomi įtariamais ir taikomos 5 straipsnyje numatytos priemonės. Jeigu ligos protrūkis patvirtinimas, taikomos 6 straipsnyje numatytos priemonės.

3. Kai epizootinis tyrimas nustato, kad būtina bendradarbiauti su kitų valstybių narių valstybinėmis institucijomis, atitinkamų valstybių narių

▼B

valstybinės institucijos imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šios direktyvos nuostatų.

4. Siekiant visiškai suderinti visas priemones, būtinas užtikrinti, kad liga būtų kiek galima greičiau išnaikinta ir kad būtų atliktas epizootinis tyrimas, įkuriamas krizės centras.

Taryba kvalifikuota balsų dauguma spręsdama dėl Komisijos pasiūlymo, nustato nacionaliniams krizės centrams ir Bendrijos krizės centrams taikomas bendrąsias taisykles.

5. Taryba, spręsdama kvalifikuota balsų dauguma dėl Komisijos pasiūlymo, kuri jį parengia remdamasi Veterinarijos mokslinio komiteto nuomone, atsižvelgiant visų pirma į mokslo ir technologijos raidą, šio straipsnio nuostatas peržiūri iki 1996 m. gruodžio 31 d.

III SKYRIUS

II sąraše nurodytų ligų kontrolės priemonės

9 straipsnis

1. Kai įtariama II sąraše nurodyta liga ir (arba) kai ji patvirtinama patvirtintame rajone arba nepatvirtintame rajone esančiame patvirtintame ūkyje, laikantis 8 straipsnyje numatytos tvarkos atliekamas epizootinis tyrimas. Valstybės narės, norinčios atgauti pagal Direktyvą 91/67/EEB apibrėžtą savo būklės statusą, turi laikytis tos direktyvos B ir C priedų nuostatų.

2. Kai epizootiniu tyrimu nustatoma, kad liga galėjo plisti iš patvirtinto rajono arba iš kito patvirtinto ūkio, arba kad į kitą patvirtintą ūkį galėjo būti pernešta dėl priežasčių, susijusių su žuvų, ikrų arba gametų, gyvūnų, transporto priemonių arba asmenų judėjimu, arba kokiu nors kitu būdu, šie rajonai arba ūkiai laikomi įtariamais ir imamasi atitinkamų priemonių.

3. Valstybinė institucija vis dėlto gali leisti auginti žuvis, kurios turi būti paskerstos, iki tol, kol jos išaugs iki prekybai tinkamų žuvų dydžio.

10 straipsnis

1. Kai nepatvirtintame ūkyje, esančiame nepatvirtintame rajone, yra žuvų, kurios įtariamos sergant II sąraše nurodyta liga, valstybės narės turi užtikrinti, kad valstybinė institucija:

a) nedelsdama pradėtų taikyti valstybines tyrimo priemones, kuriomis ligos buvimas būtų patvirtintas arba atmestas įskaitant, jeigu reikia, mėginių paėmimą tyrimui patvirtintoje laboratorijoje;

b) oficialiai surašo užkrėstus ūkius arba pasirūpina, kad jie būtų surašyti, šis sudarytas sąrašas nuolatos atnaujinamas;

c) užkrėstuose ūkiuose nustato oficialią priežiūrą arba pasirūpina, kad ji būtų nustatyta, siekdama užtikrinti, kad, nukrypstant nuo Direktyvos 91/67/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkto, iš užkrėstų ūkių gyvos žuvys, ikrai arba kiaušialąstės galėtų būti išvežami, gavus leidimą, tik į kitus ta pačia liga užkrėstus ūkius arba skersti žmonių maistui.

2. Valstybės narės nustatytos trukmės laikotarpiui gali parengti pasirenkamą arba privalomą II sąraše nurodytų ligų nepatvirtintuose ūkiuose arba nepatvirtintuose rajonuose išnaikinimo programą, prižiūrimą valstybinės institucijos. Šiuo laikotarpiu į rajoną arba į ūkį, kuriame taikoma tokia programa, iš užkrėstų arba iš nenustatyto sveikatos būklės statuso ūkių draudžiama įvežti gyvą žuvį, ikrus arba kiaušialąstės.

Šios programos, parengtos remiantis kriterijais, kurie laikantis 19 straipsnyje numatytos tvarkos, turi būti apibrėžti iki 20 straipsnyje nurodytos

▼B

datos, pateikiamos Komisijos tyrimui ir tvirtinamos bei, jeigu reikia, iš dalies pakeičiamos laikantis pirmiau minėtos tos pačios tvarkos.

Po šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos tokia tvarka pasinaudojusios valstybės narės informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares Veterinarijos nuolatiniame komitete apie pasiektus rezultatus.

3. Iki 1996 m. gruodžio 31 d. Komisija, pateikia ataskaitą Tarybai po to, kai Veterinarijos mokslinis komitetas pareiškia savo nuomonę, atsižvelgiant į sukauptą patirtį ir technikos raidą, ir, jeigu reikia, prie jos prideda pasiūlymus dėl šio straipsnio nuostatos patikslinimo visų pirma susijusius su veisti arba auginti skirtų užkrėstų gyvų žuvų ir jų ikrų arba kiaušialąsčių pateikimu į rinką ir susijusį su epizootinio tyrimo atlikimu nepatvirtintuose rajonuose, ar nepatvirtintuose ūkiuose, kai nepatvirtintame ūkyje įtariamas ligos protrūkis. Taryba kvalifikuota balsų dauguma sprendžia dėl kiekvieno tokio pasiūlymo, kuris vėliau pateikiamas atsižvelgiant į ataskaitos išvadas.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių įgyvendinimo detalias taisykles Komisija prireikus nustato 19 straipsnyje numatyta tvarka.

IV SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

11 straipsnis

1. Siekiant nustatyti I ir II sąrašuose nurodytų ligų buvimą, mėginiai imami ir laboratoriniai tyrimai atliekami Direktyvos 91/67/EEB 15 straipsnyje nustatytais būdais.

2. Siekiant nustatyti ligos buvimą arba ligų sukėlėjus, tyrimą atlieka valstybinės institucijos patvirtinta laboratorija. Laboratorijos tyrimu, jeigu reikia ir ypač pasirodžius pirmiems ligos požymiams, nustatomas atitinkamų ligų sukėlėjų tipas, potipis arba variantas, kurį turi patvirtinti nacionalinė etaloninė laboratorija ir kurį, jeigu reikia, gali patvirtinti 13 straipsnyje nurodyta Bendrijos etaloninė laboratorija.

12 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienoje valstybėje narėje būtų paskirta nacionalinė etaloninė laboratorija, turinti įrangą ir kvalifikuotus darbuotojus, bet kuriuo metu, ypač kai pirmą kartą aptinkami atitinkamos ligos požymiai, galinti nustatyti atitinkamų ligų sukėlėjų tipą, potipį ir variantą bei patvirtinti regioninių diagnostikos laboratorijų nustatytus rezultatus.

2. Atitinkamoms ligoms nustatyti paskirtos nacionalinės laboratorijos yra atsakingos už diagnostikos standartų ir metodų derinimą, taip pat už reagentų naudojimą.

3. Atitinkamoms ligoms nustatyti paskirtos nacionalinės laboratorijos yra atsakingos už kiekvienos laboratorijos atitinkamai ligai diagnozuoti parengtų diagnostikos standartų ir metodų derinimą valstybėje narėje. Šiuo tikslu jos:

a) gali tiekti diagnostinius reagentus valstybės narės patvirtintoms laboratorijoms;

b) kontroliuoja visų valstybėje narėje naudojamų diagnostinių reagentų kokybę;

c) periodiškai rengia lyginamuosius bandymus;

d) saugo valstybėje narėje patvirtintų atvejų ligų sukėlėjų izoliatus;

e) užtikrina valstybės narės patvirtintų diagnostikos laboratorijų gautų teigiamų rezultatų patvirtinimą.

▼B

4. Tačiau nukrypdamos nuo šio straipsnio 1 dalies, atitinkamoms ligoms diagnozuoti kompetentingų nacionalinių laboratorijų neturinčios valstybės narės gali naudotis tokias ligas kompetentingos diagnozuoti kitos valstybės narės nacionalinės laboratorijos paslaugomis.

5. Žuvų ligas diagnozuojančių nacionalinių etaloninių laboratorijų sąrašas pateikiamas A priede.

6. Nurodytoms ligoms diagnozuoti paskirtos nacionalinės laboratorijos bendradarbiauja su 13 straipsnyje nurodyta Bendrijos etalonine laboratorija.

7. Išsamias šio straipsnio įgyvendinimo taisykles Komisija priima laikydamasi 19 straipsnyje numatytos tvarkos.

13 straipsnis

1. Bendrijos etaloninė žuvų ligų laboratorija nurodyta B priede.

2. Nepažeidžiant Sprendimo 90/424/EEB nuostatų ir ypač jo 28 straipsnio, šio straipsnio 1 dalyje nurodytos laboratorijos funkcijos ir pareigos nustatytos C priede.

14 straipsnis

▼M1

1. Vakcinacija nuo II sąraše nurodytų ligų patvirtintose teritorijose, nepatvirtintose teritorijose esančiuose patvirtintuose ūkiuose arba teritorijose ar ūkiuose, kurie jau pradėjo patvirtinimo gavimo procedūrą, nustatytą Direktyva 91/67/EEB, ir nuo I sąraše nurodytų ligų yra draudžiama.

Tačiau leidžiant nukrypti, vakcinuoti gali būti leista, kai pasireiškia I sąraše nurodytų ligų protrūkis, jeigu vakcinacijos tvarka yra apibrėžta patvirtintuose nepaprastosios padėties planuose pagal 15 straipsnį ir yra atsižvelgiama į E priede išvardytus kriterijus.

▼B

2. Taryba, kvalifikuota balsų dauguma spręsdama dėl Komisijos pasiūlymo, iki 1996 m. birželio 30 d. patikslina šio straipsnio nuostatas, visų pirma siekdama nustatyti konkrečius vakcinų naudojimo reikalavimus ir siekdama atsižvelgti į vakcinavimo mokslinių ir technologinių tyrinėjimų raidą.

15 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė parengia nepaprastosios padėties planą, kuriame nustato, kaip ji įgyvendins, prasidėjus I sąraše nurodytos ligos protrūkiui, šioje direktyvoje numatytas priemones.

Pagal šį planą turi būti įmanoma taip pasinaudoti būtinomis priemonėmis, įranga, darbuotojais ir visomis kitomis atitinkamomis struktūromis, kad sparčiai ir veiksmingai būtų sustabdytas ligos protrūkis.

2. Bendrieji tokių planų rengimo kriterijai išdėstyti D priede.

Tačiau valstybės narės gali apsiriboti ir taikyti tik kriterijus, specifiškus atitinkamoms ligoms, jeigu bendrieji kriterijai buvo priimti pateikiant su kitos ligos kontrolės priemonių taikymu susijusius planus.

Komisija, laikydamasi 19 straipsnyje numatytos tvarkos ir atsižvelgdama į konkretų ligos pobūdį, šiuos kriterijus gali iš dalies pakeisti arba papildyti.

3. Pagal D priede nustatytus kriterijus parengti planai Komisijai pateikiami ne vėliau kaip po šešių mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

▼B

4. Komisija patikrina planus siekdama nustatyti, ar jų laikantis galima pasiekti pageidaujamo tikslo, ir atitinkamai valstybei narei siūlo kokias nors būtinas pataisas, ypač siekdama užtikrinti, kad juos būtų galima suderinti su kitų valstybių narių planais.

Komisija patvirtina jeigu reikia iš dalies pataisytus planus, laikydamasi 19 straipsnyje numatytos tvarkos.

Laikantis tos pačios tvarkos, planus vėliau galima iš dalies pataisyti arba papildyti, kad būtų atsižvelgiama į padėties pokyčius.

16 straipsnis

Komisijos ekspertai, bendradarbiaudami su kompetentingomis institucijomis, ir jeigu tai būtina siekiant užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą, gali atlikti patikrinimus vietoje. Tuo tikslu jie gali patikrinti tipinį ūkių skaičių ir nustatyti, ar kompetentingos institucijos tikrina, kaip šie ūkiai laikosi šios direktyvos reikalavimų. Komisija informuoja valstybes nares apie atliktų patikrinimų rezultatus.

Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas, savo pareigas atliekantiems ekspertams suteikia visą būtiną pagalbą.

Išsamios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės nustatomos laikantis 19 straipsnyje numatytos tvarkos.

17 straipsnis

Sąlygos, kurių laikydamasi Bendrija skiria finansinį įnašą su šios direktyvos taikymu susijusioms priemonėms, nustatytos Sprendime 90/424/EEB.

18 straipsnis

Taryba, spręsdama kvalifikuota balsų dauguma dėl Komisijos pasiūlymo prireikus iš dalies pakeičia B, C ir D priedus, visų pirma siekdama atsižvelgti į mokslinių tyrinėjimų ir diagnostinių procedūrų raidą.

A priedą prireikus galima iš dalies pakeisti laikantis 19 straipsnyje numatytos tvarkos.

▼M1

18a straipsnis

Priemonės, būtinos šios direktyvos įgyvendinimui, skirtos priemonėms, nurodytoms toliau išvardytuose straipsniuose, turi būti priimtos 19 straipsnio 2 dalyje nustatyta reglamentuojančia tvarka:

— 5 straipsnio 2 dalis,

— 6 straipsnis,

— 10 straipsnio 1 ir 2 dalys,

— 12 straipsnis,

— 15 straipsnis,

— 16 straipsnis,

— 18 straipsnio antra pastraipa.

▼M1

19 straipsnis

1. Komisijai padeda Sprendimu 68/361/EEB ([1]) įsteigtas Veterinarijos nuolatinis komitetas (toliau – Komitetas).

2. Pateikiant nuorodą į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima darbo tvarkos taisykles.

▼B

20 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję iki 1994 m. liepos 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, jose daro nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Tačiau nuo šio straipsnio 1 dalyje nustatytos datos, laikydamosi bendrųjų Sutarties nuostatų, valstybės narės savo teritorijoje gali palikti galioti arba taikyti griežtesnes nuostatas už nustatytąsias šia direktyva. Valstybės narės informuoja Komisiją apie bet kokią pirmiau minėtą priemonę.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

21 straipsnis

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

([1]) OL L 255, 1968 10 18, p. 23.

▼M3

A PRIEDAS

NACIONALINĖS ETALONINĖS ŽUVŲ LIGŲ LABORATORIJOS

AT	VMU: Veterinärmedizinische Universität Wien, Klinik für Geflügel, Ziervögel, Reptilien und Fische (University of Veterinary Medicine Vienna, clinic for poultry, pet birds, reptiles and fish) Veterinärplatz 1 A-1210 Wien
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels

▼M4

BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт Проф. д-р Георги Павлов, Национална референтна лаборатория Болести по рибите и морските мекотели бул. Пенчо Славейков 15 София 1606 (Nacionalinis diagnostinių veterinarijos mokslinių tyrimų institutas Prof. Dr. Georgi Pavlov, nacionalinė etaloninė laboratorija žuvų ir moliuskų ligoms 15 Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)

▼M3

CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
CZ	Veterinary Research Institute Hudcova 70 621 32 Brno

▼M5

DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Hangøvej 2 DK-8200 Aarhus N

▼M3

EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Väike-Paala 3, 11415 Tallinn, Estonia Tel.: +372 603 58 10 Faks: + 372 603 58 11 E-post: tallinn@vetlab.ee
ES	Laboratorio Central de Sanidad Animal de Algete Carretera de Algete, km 8 Algete 28110 (Madrid) Tel.: +34 916 290 300 Fax: +34 916 290 598 E-mail: lcv@mapya.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350

▼M3

FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest– LERPP BP 70 29280 Plouzane
GB	Cefas Weymouth Laboratory Barrack Road The nothe Weymouth Dorset DT4 8UB UK FRS Marine Laboratory PO Box 101 375 Victoria Road Torry Aberdeen AB11 9DB
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes Laboratory of Fish Pathology and Bio-Pathology of Aquatic Organisms, 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: +30.2106010903

▼M5

HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állat-egészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu

▼M3

IE	The Marine Institute Rinville Oranmore Co. Galway
IT	Centro di referenza nazionale per lo studio e la diagnosi delle malattie dei pesci, molluschi e crostacei c/o Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie, V.le dell'Università, 10 - 35020 Legnaro (Pd)
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius, Lietuva
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	Nacionālais diagnostikas centrs (National Diagnostic Centre) Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076 Tel.: +371 7620526 Fax: +371 7620434 E-mail: ndc@ndc.gov.lv
MT	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Legnaro (PD), Italia
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad

▼M3

PL	Laboratory Department of Fish Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa

▼M4

RO	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63 Sector 5 Codul 050557, București

▼M3

SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Wildlife, Fish and Environment SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674044
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny a potravinový ústav, Jánoškova 1611/58, 026 80 Dolný Kubín

▼B

B PRIEDAS

BENDRIJOS ETALONINĖ ŽUVŲ LIGŲ LABORATORIJA

Statens Veterinære Serumlaboratorium

Landbrugsministeriet

Hangøvej 2

8200 Aarhus N

Denmark.

▼B

C PRIEDAS

BENDRIJOS ETALONINĖS ŽUVŲ LIGŲ LABORATORIJOS FUNKCIJOS IR PAREIGOS

I ir II sąrašuose nurodytų žuvų ligų Bendrijos etaloninės laboratorijos funkcijos ir pareigos yra šios:

1) tariantis su Komisija, koordinuoti valstybėse narėse naudojamus būdus atitinkamoms žuvų ligoms diagnozuoti, konkrečiai:

   a) klasifikuoti pagal tipus, saugoti ir tiekti atitinkamų ligų sukėlėjų štamus serologiniams tyrimams ir antiserumui paruošti;

   b) siekiant suvienodinti kiekvienoje valstybėje narėje naudojamus tyrimus ir reagentus, nacionalinėms etaloninėms laboratorijoms tiekti standartinius serumus ir kitus tipinius reagentus;

   c) sudaryti ir saugoti atitinkamų ligų sukėlėjų izoliatų ir štamų rinkinį;

   d) Bendrijos lygiu reguliariai organizuoti diagnozavimo procedūrą sudarančius lyginamuosius tyrimus;

   e) rinkti ir lyginti duomenis ir informaciją apie taikomus diagnozavimo metodus ir Bendrijoje atliekamų tyrimų rezultatus;

   f) charakterizuoti atitinkamų ligų sukėlėjų izoliatus pačiais moderniausiais metodais, kad būtų galima geriau suvokti ligos epizootologiją;

   g) nuolat stebėti atitinkamos ligos priežiūros, epizootologijos ir prevencijos naujoves visame pasaulyje;

   h) saugoti atitinkamų ligų sukėlėjų ir kitų susijusių ligos sukėlėjų ekspertizės duomenis, kad būtų galima greitai nustatyti diferencinę diagnozę;

   i) kaupti išsamias atitinkamai ligai išnaikinti ir kontroliuoti naudojamų veterinarinės imunologijos preparatų ruošimo ir naudojimo žinias;

2) gaunant ligų sukėlėjų izoliatus diagnozei patvirtinti, apibūdinti bei epizootiniams tyrimams atlikti, aktyviai padėti diagnozuoti atitinkamos ligos protrūkius valstybėse narėse;

3) vykdyti ekspertų mokymą ir pakartotinį mokymą laboratorinio diagnozavimo srityje, siekiant diagnostikos atlikimo būdus suderinti visoje Bendrijoje;

4) diagnozuojant I sąraše nurodytas ligas bendradarbiauti su trečiųjų šalių, kuriose šios ligos yra paplitusios, kompetentingomis laboratorijomis.

▼B

D PRIEDAS

MINIMALŪS REIKALAVIMAI NEPAPRASTOSIOS PADĖTIES PLANAMS

Nepaprastosios padėties planai atitinka bent šiuos kriterijus:

1) įkuriamas nacionalinis krizės centras, koordinuojantis visas atitinkamos valstybės narės kontrolės priemones;

2) pateikiamas vietinių kontrolės centrų, turinčių atitinkamas priemones vietiniu lygmeniu koordinuoti ligos kontrolės priemones, sąrašas;

3) pateikiama išsami informacija apie darbuotojų, dalyvaujančių taikant kontrolės priemones, kvalifikaciją ir atsakomybę;

4) kiekvienas vietinis ligos kontrolės centras turi sugebėti skubiai susisiekti su asmenimis ar organizacijomis, tiesiogiai arba netiesiogiai susijusiais su ligos protrūkiu;

5) turi būti prieinama įranga ir medžiagos, reikalingos ligos kontrolei tinkamai atlikti;

6) išsamiai nurodomi veiksmai, kurių turi būti imtasi įtarus arba patvirtinus užkrėtimą arba užsikrėtimą;

7) parengiamos mokymo programos, skirtos tam, kad būtų palaikoma ir toliau keliama specialybės ir administravimo kvalifikacija;

8) jeigu reikia, diagnostikos laboratorijose turi būti įranga atlikti pomirtinį tyrimą, būtinos priemonės atlikti serologinį, histologinį tyrimą ir t. t. ir palaikomi skubaus diagnozavimo įgūdžiai (šiuo tikslu turi būti numatytos priemonės skubiam mėginių pristatymui);

9) turi būti numatyta užtikrinti teisnius įgaliojimus, būtinus įgyvendinat nepaprastosios padėties planus.

▼M1

E PRIEDAS

VAKCINACIJOS PROGRAMŲ KRITERIJAI

Vakcinacijos programose turi būti pateikiama bent tokia informacija:

1. Ligos pobūdis, dėl kurios būtina pateikti prašymą vakcinacijai atlikti.
2. Pateikiama informacija apie pakrančių ir kontinentines teritorijas, vietas ir ūkius, kuriuose turi būti atlikta vakcinacija: vakcinacija jokiu būdu negali būti atliekama už užkrėstos teritorijos ribų, ir, jeigu būtina, aplink užkrėstąją teritoriją sukuriama apsauginė zona.
3. Išsami informacija apie vartotiną vakciną, įskaitant vakcinos, kuri gali būti naudojama, tipą (tipus).
4. Išsami informacija apie vartojimo sąlygas, vakcinacijos dažnumą ir vakcinos panaudojimo apribojimus (kurios žuvys, kurie narvai ir pan.)
5. Vakcinacijos nutraukimo kriterijai.
6. Priimamos nuostatos, užtikrinančios, kad būtų išsaugomi įrašai apie praėjusias vakcinacijas (datos, vietos ir ūkiai, kuriuose buvo atliekama vakcinacija, apsauginės zonos sukūrimas ir pan.).
7. Priimamos priemonės dėl žuvų judėjimo, kuris turi būti apribotas vakcinacijos teritorijoje, kad būtų užtikrinta, jog žuvys vakcinacijos vietą gali palikti tik tada, kai jos paskerdžiamos vartojimui maistui, arba prireikus sunaikinti.
8. Visos kitos vakcinacijai būtinos nuostatos.